

Titel: § 17.

Citation: "§ 17.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e814.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 17.

Sager imod Staten kunne anlægges ved den Ret, i hvis Kreds den Embedsmand, som på Statens Vegne bliver at stævne, har sit Embedskontor, eller hvor Middelpunktet for hans Embedsvirksomhed er.

§ 18.

Når Nogen for at udøve Handel, Fabrikvirksomhed, Befordring af Gods eller Personer, Assurance eller anden Næringsvej holder Etablissement eller fast Agentur, hvorfra Retshandler afsluttes umiddelbart med Trediemand, kunne Retssager i Anledning af de fra Etablisse-

menlet eller Agenturen afsluttede Retshandler anlægges mod ham ved den Ret, under hvilken pågjældende Etablissement eller Agentur har sit Sæde, selv om han ikke der har Hjemthing.

§ 19.

Den, der ved Forvalter eller på anden Måde ved egne Folk lader drive en Kjøbstadeller Landejendom som selvstændig Bedrift, kan i Sager hidrørende fra denne Bedrift sagsøges på det Sted, hvor Ejendommen er beliggende.

§ 20.

Personer, der som Tyende, Fabrikarbejdere, Håndværkere, Lærlinge, Studerende, eller af anden Grund for længere Tid opholde sig udenfor deres Hjem, kunne sagsøges på dette deres Opholdssted i Anledning af der pådragne Forpligtelser.

Det Anførte skal også gjælde om Militærpersoner, der aftjene deres Værnepligt, Straffanger og Varetægtsarrestanter, Sindssyge og andre Personer, som have et ikke i deres egen frie Beslutning grundet Ophold for længere Tid udenfor deres Hjem.

§ 21.

Sager angående Rettigheder over urørlige Ting — være sig Ejendomsret, Panteret, Brugsrettigheder, Servitutrettigheder, Grundbyrderrettigheder eller andre — skulle anlægges ved den Ret, under hvilken Ejendommen er beliggende.

Søgsmål, hvorved Fordringer, der ere forbundne med Pant i fast Ejendom, eller hvorved enkelte forfaldne

Gjældsbyrdeydelse indtales, kunne anlægges på det Sted, hvor den behæftede eller bebyrdede Ejendom er beliggende.

Ligger en fast Ejendom i flere Retskredse, ansees den med Hensyn til Spørgsmålet om, hvor de i denne Paragraf omhandlede Sager skulle eller kunne anlægges, for at være beliggende i den Retskreds, hvorunder Ejendommens Bygninger, navnlig Stuehuset, høre. Findes sådanne ikke eller er Stuehuset beliggende i flere Retskredse, kan Sagen efter Sagsøgerens Valg anlægges i enhver af disse.

§ 22.

Søgsmål som gå ud på at gjøre Arverettigheder eller Fordringer på Legater eller Døds-gaver gjældende, eller som på anden Måde angå Delingen af Dødsboer, såvelsom Søgsmål, hvorved Fordringer på Arveladeren gjøres gjældende mod Arvingerne som sådanne, kunne anlægges ved den Ret, som i Dødsøjeblikket var den Afdødes Hjemthing.

§ 23.

Søgsmål til Tilbagebetaling af, hvad Nogen som Arving eller Kreditor i et under offentlig Skiftebehandling stående Bo ifølge foreløbigt Udlæg eller endelig Udlodning, som senere i det Hele eller for en Del er fundet urigtig, har modtaget, kan anlægges ved Retten på det Sted, hvor Skiftet holdtes.

§ 24.

Den, der i Medfør af offentligt eller privat Hverv har havt Andres Midler under Forvaltning eller skal aflægge Regnskab for dem, kan sagsøges for sin Forvaltning eller sit Regnskab ved Retten på det Sted, hvorfra Forvaltningen er ført, eller hvor Regnskabet skulde aflægges.

Samme Steds kunne også anlægges Sager, som i Anledning af Forvaltningen eller Regnskabet rejses af den, der har ført samme, imod den, for hvem han har ført den eller det.

§ 25.

Søgsmål til Opfyldelse eller Ophævelse af en Retshandel eller i Anledning af dens Misligholdelse eller ikke behørig Opfyldelse kunne anlægges ved Retten på det Sted, hvor Retshandlen ifølge Parternes udtrykkelige eller stiltiende Vedtagelse, ifølge Lovens Bestemmelser eller iøvrigt ifølge de foreliggende Omstændigheder skulde opfyldes.

Tilkommer der Sagsøgte et Valg mellem flere bestemte Opsyldelsessteder, kan Sagen, sålænge Sagsøgte ikke må ansees at have erklæret sig for et af dem, anlægges ved Retten på ethvert af disse Steder.

§ 26.

Sager, hvorved der søges Erstatning eller Oprejsning i Anledning af retstridige Skadetilføjelser eller andre Retskrænkelser, kunne anlægges på det Sted, hvor Skadetilføjelsen eller Retskrænkelsen er foregået. Har den retsstridige Skadetilføjelse eller Retskrænkelsen, hvorover, der klages, været udøvet i flere Retskredse, kan Sagen anlægges i hvilkensomhelst af disse.

§ 27.

Modfordringer, forsåvidt disse ifølge § 101 kunne fremsættes, behandles ved den Ret, hvor Hovedsagen er anhängiggjort, såfremt denne ikke ifølge Modfordringens Beskaffenhed er udelukket fra at kunne påkjende den, jfr. § 4.

§ 28.

Når flere Sagvoldere skulle eller dog kunne sagsøges under Eet, og Sagen ikke ifølge denne Lov har noget særligt Værnething, kan den anlægges ved enhver Ret, som for nogen af Sagvolderne er Hjemthing.

§ 29.

Den i § 594 1ste Stykke omhandlede Arrestforfølgningssag kan anlægges ved Retten på det Sted, hvor Arresten er gjort, eller, dersom den udstrækkes til Gjenstande, der forefindes i flere Retskredse, hvor den er begyndt, alt forsåvidt der ikke gives nogen anden Ret i Riget, ved hvilken Sagen, bortset fra Arresten, kunde anlægges.

§ 30.

Kan Sagen i Medhold af denne Lov anlægges ved flere forskellige Retter, har Sagsøgeren Valget, forsåvidt ikke Andet fremgår af Lovens Forskrifter.

§ 31.

Når Parterne vedtage det, kunne de indbringe deres Sag for hvilken af samtlige ligeartede Retter i første Instants de ville, uden at Rettens Samtykke behøves. Saadan Enighed imellem Parterne antages at finde Sted, når ikke den mødende Sagsøgtete på behørig Måde og i rette Tid under Sagen fremsætter Værnethingsindsigelse, jfr. §§ 173—176.

§ 32.

Udlændinge kunne Sagsøges her i Riget, forsåvidt nogen Ret ifølge de foranstående Regler kan ansees som Værnething i Sagen.

Gives der ingen Ret i Riget, ved hvilken Sagen imod Udlændingen herefter kan anlægges, skal det, forsåvidt ikke særlige traktatmæssige Bestemmelser ere til Hinder derfor, være Indlærninge tilladt i Sager angående Formueretsforhold at sagsøge Udlændingen i den Retskreds, hvor han opholder sig eller har Gods.